

РЕШЕНИЕ

№ 6074

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6276** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ – [населено място], чрез юрк. П. П. срещу Решение от 10.05.2021 г., постановено по НАХД № 17038 по описа за 2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7-и състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006891/04.08.2020г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което за нарушение по чл. 11, ал.1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване /Наредбата/, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът счита извода на съда относно недоказаност на авторството на извършеното административно нарушение за неправилен. Изтъква, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, а посоченото нарушение е

безспорно доказано. Моли за отмяна на решението на въззивния съд и потвърждение на процесното НП. Касаторът представя Писмена договореност за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд при извършване на строителна дейност, сключена между [фирма] и [фирма].

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът Дирекция „Инспекция по труда“ се представлява от юрк. М., който поддържа жалбата по съображенията, изложени е нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма] не се представлява и не изразява становище по касационната жалба. на касационна жалба от 19.01.2021г. Претендира направените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Д. счита касационната жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 11.06.2020г. инспектори от ДИТ - [населено място], свидетелите З. П., И. Й. и А. Б. извършили проверка на място по спазване на трудовото законодателство в строителен обект – жилищна сграда с подземни гаражи, УПИ V-1921, кв.55, м. „М. долина“ 1ва, 2ра, 3та, 4та, 5а, 6а части, район „Студентски“, [населено място]. Свидетелите установили, че главен изпълнител на обекта бил [фирма], а подизпълнител [фирма]. При проверката в обекта било заварено лицето Ц. Г.. Същият собственооръчно бил вписал данните си в списък на служителите на [фирма] за дата 11.06.2020г. на строителен обект м. „М. долина“, кв.55, като общ работник, който работи от една седмица в дружеството, без трудов договор. Посоченото лице не фигурирало в друг такъв списък на работниците и служителите на [фирма] за строителен обект – жилищна сграда в М. долина, подписан от управителя К. И. на 11.06.2020г. В този последен списък фигурирали четири лица, едно от които е З. Д..

В писмена декларация от 15.06.2020г., К. И. – управител на [фирма] изтъква, че човекът, записан в списъка на [фирма] бил присъствал на обекта при служител на неговата фирма, за което управителят не бил уведомен. Този човек твърдял, че дошъл на обекта да иска паричен заем от свой братовчед и да попитал за работа. Пред И. човекът декларира, че бил записан в списъка на [фирма] против волята му. За

резултатите от проверката бил изготвен протокол за проверка изх.№ ПР 2015135/25.06.2020г.

При горните обстоятелства на 25.06.2020 г., в присъствието на управителя на [фирма], свид. П. – на длъжност инспектор при ДИТ- С. съставила акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-006891 срещу дружеството, в който описала гореизложената фактическа обстановка. С описаното в АУАН, актосъставителят приел, че [фирма] е нарушило разпоредбата на чл. 11, ал.1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Екземпляр от акта бил връчен на упълномощеното лице, което не вписало възражения в него. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

Районният съд е приел, че при издаване на АУАН и НП не са налице съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия и съдържат изискуемите от закона реквизити. За да отмени НП обаче, съдът е посочил, че е налице недоказаност по отношение на авторството на административното нарушение и в частност – липсват данни което от двете дружества - [фирма] или [фирма] е отговаряло за достъпа на външни лица до строителния обект.

Решението е правилно.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 АПК. Касаторът представя - Писмена договореност за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд при извършване на строителна дейност, сключена между [фирма] и [фирма] /л. 9/. От последното се установява, че предприятието, което носи отговорност за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд при извършване на строителна дейност в изпълнение на чл. 18 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд и чл. 11, ал. 4 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни монтажни работи по отношение на обект - жилищна сграда с подземни гаражи, УПИ V-1921, кв.55, м. „М. долина“ 1ва, 2ра, 3та, 4та, 5а, 6а части, район „Студентски“, [населено място] е [фирма].

Касационната инстанция на основание чл. 220 АПК следва да приеме за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд, НО, 7-и състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми, поради което не следва да бъде кредитирано представеното от касатора писмено доказателство при разглеждане на делото пред настоящата инстанция.

Вменената за нарушена норма на чл.11, ал.1 от Наредба № 7 урежда императивно правило, че територията на предприятието се огражда и/или се предприемат други мерки за ограничаване достъпа на външни лица. Настоящият касационен състав счита, че по делото е безспорно доказано извършването на посоченото в НП нарушение от обективна страна, а именно - на строителен обект - жилищна сграда с подземни гаражи, УПИ V-1921, кв.55, м. „М. долина“ 1ва, 2ра, 3та, 4та, 5а, 6а части, район „Студентски“, [населено място], е допуснато външно лице - Ц. Г.. В хода на административнонаказателното производство от страна на управителя на [фирма] и лицето - Ц. Г. се излагат в декларации еднотипни обстоятелства, а именно, че Г. против волята му се бил вписал като служител на [фирма] в съответния списък, а в

действителност бил дошъл на строителния обект за първи път на 11.06.2020г.

В случая обаче настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на районния съд досежно липсата на доказаност по отношение на авторството на административното нарушение.

Съгласно чл.1, ал.2 от Наредба № 7, същата се прилага във всички предприятия и места, където се осъществява трудова дейност съгласно чл. 2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ). Нормата на пар.1, т.2 от ДР на ЗЗБУТ разширява понятието „Работодател“ освен до това, определено в § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, така и до всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. В случая в хода на производството по налагане на административнонаказателна отговорност остава неизяснен въпроса защо АНО е приел, че именно – [фирма] носи тази отговорност.

По делото е безспорно установено, че на 11.06.2020г. и двете фирми - [фирма] (изпълнител) и [фирма] (подизпълнител) са осъществявали дейност в един и същ строителен обект - жилищна сграда с подземни гаражи, УПИ V-1921, кв.55, м. „М. долина“, с присъстващи седем служители на възложителя и четири на подизпълнителя, не става ясно коя е конкретната територия на всяко от двете предприятия, за да се прецени не само отговорността по недопускане на външни лица до строителния обект, но и дали служител на едната фирма евентуално е навлязъл на територията на другата фирма в качеството си на „външно лице“. Липсата на данни кое от двете дружества е отговаряло за достъпа на външни лица до един и същи строителен обект действително води до извода за недоказаност на авторството на административното нарушение. Административнонаказателното производство е строго формално и констатираното нарушение следва да бъде установено по несъмнен начин, включително и по отношение неговото авторство.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, направеното от касатора искане за присъждане на разноски се явява неоснователно.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, втори касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.05.2021 г., постановено по НАХД № 17038 по описа за 2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.